

Naročnina mesečno 12 Lir, za inozemstvo 20 Lir — nedeljska izdaja celoletno 34 Lir, za inozemstvo 50 Lir. Ček. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.349 za inserate.

Podružnica: Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Izaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana. Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Lubiana. Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Abbonamenti: Mese 12 Lire; Estero, mese 20 Lire, Edizione domenica, anno 34 Lire, Estero 50 Lire. C. C. P. Lubiana 10.650 per gli abbonamenti: 10.349 per le inserzioni. Filiale: Novo mesto.

SCLOVENECC

Žalost je zajela Italijo

Veličastne in pristrčne pogrebne slovesnosti v Pisi

Pisa, 8. avgusta. Ip. Zavesa bolečine in žalosti se je včeraj zgrnila nad Piso, ko se je izvedelo za strašno nesrečo na bližnjem letališču. Ta zavesa žalosti pa je danes še bolj zajela vse mesto. Že od zore naprej se je prebivalstvo v globokem sožalju in resni žalosti zbiralo ob Fašističnem domu, da bi izkazalo svojo ljubezen in svoje brezmejno spoštovanje do junaka, ki je nekaj časa tod izvajal drzne poskusne polete, da bi izkazalo čast najmlajšemu častniku sinjega orožja, ljubljensmu sinu Duceja.

Cete so se zbrale okoli Fašističnega doma in množica se je neprestano v redu pomikala mimo mrtvaškega odra. Osebnosti, ki so prihitele v noči na pogreb, so prišle takoj zjutraj izkazat čast truplom. V zborovalni dvorani Fašističnega doma, kjer so bile izpostavljene krste, pa se je zbiralo cvetje, ki je kmalu zagrnilo vse prostore. Poleg Ducejevega venca je bil venec Donne Rachele, vdove in drugih sorodnikov, takoj nato pa je prišel venec Kralja in Cesarja, Princa Umberta in Vojvode in Vojvodinje Spoletske. Okoli teh vencev pa so se zbirali venci in šopki vseh ustanov in vse to je kmalu napolnilo tudi dvorane palače. Cvetlice in venci so bili razmešeni tudi po stopnicah, kjer so Fašistične mladinske organizacije izkazovale poslednjo čast. Ob krsti pa so dajali častno stražo vso noč in ves čas častniki Kraljevega letalstva, vojske in milice, voditelji GIL in skvadristi, ki so prišli tudi iz drugih mest Italije.

Ponoči es je Vittorio še vrnil k padlemu bratu in ga je ponosno stražil ter ga dolgo zrl na jasno obličje, ki ga je smrt pustila nedotaknjeno.

Mimohod mimo krste se ni ustavil. Od letališča mimo bolnišnice do palače Fašističnega doma se je razvijalo nepretrgano romanje, ki je dokazovalo, kakšna ljubezen je obdajala to osebnost. Bruno Mussolini je danes še bolj živ v velikem in hvalečnem srcu domovine. Padel je v sijaju graditeljev nove slave, tako, kakor so padli največji letalci in padel je v ognju junakov, ker so njegova krila še trepetala v boju s strašnim orožjem. Domovina ga priznava med svoje najboljše sinove in se obrača z ginenim ponosom k Duceju, ki je zadet v svoji največji in najgloblji ljubezni. Letalstvo priznava Bruna med svoje najbolj bleščeče junake.

Danes zjutraj so bila največja letala v zraku nad Piso, da bi pozdravila padle junake in tiste, ki niso mogli pozdravljati svojih velikih zvezdnikov iz zraka, so bili vsi zbrani ob krstah. Poveljstva letalskih skupin so poslala na pogreb najbolj številna zastopstva in tako zlasti letalsko ministrstvo. Vsi generali letalstva, ki niso imeli opravljati vojnih nalog, so bili navzoči.

Zbrali so se okoli Duceja, ko se je zjutraj ob 8.45 vrnil skupno s sorodniki v dvorano, kjer so ležale krste, malo prej pa je nadškof v Pisi msgr. Vettori, obdan od usmiljenih bratov, blagoslovil trupla.

Dvorana je vsa zavita v slovesen mrak, ki ga osvetljujejo samo sveče. Mlad obraz mladega junaka blešči med svojimi tovariši. Njegov izraz je zavit v bleščeč nasmech. Duce se je dolgo ustavil pred truplom svojega sina. Njegov oster obraz izraža ginen ponos njegove neizmerne bolečine. Zastave Stranke se dvigajo v znak pozdrava in letalski častniki ter skvadristi so dvignili krsto Bruna Mussolinija.

Mati, vdova, sestra in drugi sorodniki se postavijo na eno stran, da bi pustili mimo krsto, nato pa se razvrste za Ducejem, ko se usmeri po stopnicah za smrtnimi ostanke svojega sina.

Obenem z italijanskimi oblastmi, med katerimi je opaziti Tajnika Stranke, Ministre, Državne Podtajnike, Senatore, Narodne svetnike, Akademike Italije, Generale vseh Oboroženih Sil, so tudi zastopniki nemške vojske, ki izražajo v tem trenutku globoko vzajemnost oči ob tej žalostni priliki.

Takoj pred Fašističnim Domom so zbrani vojaški duhovniki, generali vseh Oboroženih Sil, zastave letalstva, pred vsemi pa slavna bojna zastava Brunove eskadre. Pred krsto stopa nadškof, ki obenem z duhovništvom moli predpisane molitve. Z balkonom hiš dežuje cvetje, vihrajo pa tudi zastave na pol droga. Ko je bila krsta položena na lafeto, se je hitro in tiho razvil mrtvaški spreved. Iz oken dežuje naprej cvetje in vsa cesta se je hitro izpremenila v bleščečo cvetočo preprogo.

Spreved se razvije z usmiljenimi brati na čelu, takoj za vozom pa stopa vdova, ki jo podpirata Donna Rachele in grofica Edda. Nato stopajo Duce z Viktorijem in njegova soproga in ostali sorodniki, med njimi pa manjka samo grof Galeazzo Ciano, svak Bruna, ki je že nekaj dni bolehen v Rimu.

Vse prebivalstvo je zbrano ob cesti. Spreved se razvija po ulici San Martino med neprestanim dežjem cvetic in globokim spoštovanjem množice. Mnogo žena ne more ustavljati solza in tudi mno-

gim možem se zasvetijo solze v očeh. Cete in mladinski oddelki izkazujejo čast. Zastave in prapori pozdravljajo.

Ginljiva je ljubezen, ki jo izkazuje mladina. Ta je kakor da bi bila najbolj prizadeta zaradi velike bolečine. Zvonovi vseh cerkva lahno prizvanzajo svoje mrtvaške speve. Na križiščih cest je množica najbolj gosta. Meščani in delavci, uradniki in uslužbenci se zbirajo na vseh odsekih mesta, da bi Duceju izkazali svojo globoko žalost in svoje sožalje in brezmejno ljubezen. Delavci so prišli z dela ali pa pred delom s svojimi otroci in ženami, da bi izkazali in dokazali svoja čustva.

Pred postajo se zbrane časte čete topničarjev, pehote in alpineev. Vse ulice so prepelne občinstva. Krsta je zavita v zastavo letalstva in skvadristi jo so dvignili z voza, trobente pa dajejo svoj turoben znak. Tajnik Stranke je vzkliznil z močnim glasom:

»Atlantski tovariši, kapitan pilot Bruno Mussolini!»

»Tukaj, odgovarjajo z nepopisno ginenostjo vse ljudstvo in vsi zastopniki oblasti.

Medtem, ko godba igra himno Italijanske Mladine, nosijo krsto, zavito v trobojnico, kapo in meč padlega v salon, ki je bil pripravljen za postanek tako dolgo, da bi krsto dali na železniški voz, v katerem bo prepeljana v Forlì. Fašistične zastave in znake so položili ob krsti, od zunaj pa se slišijo zadnji odmevi zadnjega prenosa. Duhovniki opravljajo poslednje molitve in blagoslovljajo vlak, ki je ob 9.45 krenil proti rojstnemu kraju rodu Mussolini.

Sožal'a Duce'u

Rim, 8. avgusta. Ip. Svetost Pij XII. je Ekse. Benitu Mussoliniju, predsedniku vlade, poslal naslednjo brzojavko:

Ob veliki nenadni žalosti Vaše Ekscelence, spremljamo s svojimi prošnjami k Bogu dušo tistega, ki je v veri Vanj dopolnil svojo kratko pot, in tolažimo Vašo Ekscelenco in vse Vaše z našim očetovskim blagoslovom.

Berlin, 8. avgusta. Ip. Hitler je s pristrčno brzojavko izrazil Duceju najgloblje sožalje ob hudi izgubi, ki ga je zadela.

Rim, 8. avgusta. Ip. Tajnik stranke je poslal Duceju naslednjo brzojavko:

Ko ponosna bolečina zadeva Vaše očetovsko srce, so ob Vaši strani Crne srajce Italije in vse

ljudstvo ter z Vami vred obkokujejo plemenitega sina, drznega letalca, junaškega bojnika iz treh vojsk.

Adelehi Serena.

General Cavallero, Načelnik Glavnega generalnega štaba, je poslal Duceju naslednjo brzojavko:

»Duce!

Oborožene Sile občutijo globoko žalost, ki je zadela Vašo očetovsko srce. Spominjajo se, da je bil Bruno najmlajši letalec iz Afrike in iz Španije, kjer si je trdo prislužil vzvišene znake junaštva, da je bil junaški osvovjevalec ciljev proti Atlantiku in da je bil strastno navdušen za svoje orožje, za katero je plemenito žrtvoval svoje življenje. Duce, naše sožalje preveva enaka bolečina, ki ga je polna ponosa za to veliko žrtve, ki se dviga k luči in nam svetli vedno bolj na naši nezadrži poti k slavi, na kateri nas Vi vodite. — Cavallero.

Atene, 8. avgusta. Ip. Vrhovni poveljnik italijanskih vojnih sil v Grčiji general Geloso je poslal sožalno brzojavko Duceju zaradi nesrečne smrti Bruna Mussolinija.

Zalostna novica je napravila velik vtis med nemškimi letalci in poveljniki nemškega letalstva v Grčiji je zastopniku agencije Stefani izrazil svoje najgloblje sožalje zaradi izgube, ki je doletela Duceja in italijansko letalstvo.

Forze aeree hanno bombardato Malta e Cipro

Il Quartier Generale delle Forze Armate comunica:

Nelle notti dal 6 all'otto unità della R. Aeronautica hanno colpito basi aeree e navali di Malta.

A Famagosta (Cipro) nostri velivoli hanno bombardato depositi e sistemazioni portuali provocando incendi.

Nell'Africa settentrionale sul fronte di Tobruk limitata attività di artiglierie.

In combattimenti aerei due velivoli inglesi sono stati abbattuti dai cacciatori germanici.

Aerei nemici hanno lanciato bombe su località della Cirenaica e su Tripoli, due morti ed alcuni feriti.

Nell'Africa orientale situazione invariata.

Izzivalni govor angleškega zunanjega ministra

Rim, 8. avgusta. s. Angleški zunanji minister Eden je pred angleškim parlamentom znova ponavljal razne grožnje in laskanja na naslov različnih narodov. Zadržil je, da pomeni sleherni ogrožanje Sijama tudi ogrožanje koristi Velike Britanije, posebno pa ogrožanje varnosti Singapure. Potem je začel himno maršalu Cangkajsku in trdil, da so v teku razgovori s kitajskim maršalom o poglobitvi medsebojnih odnosov med obema državama, ki so bili doslej vedno tesni in koristni. Ko je govoril o položaju na srednjem Vzhodu, je Eden potrdil, da je angleški poslanik v perzijski prestolnici storil korake, ki so blizu grožnjam. Izrazil je tudi prepričanje, da bo prizadela vlada znala upoštevati opozorila, ki jih je prejela. Glede Turčije pa se je trudil dokazati, da so prazne vse alarmantne govorice, da bi Anglija sklenila s Sovjeti pogodbo na škodo Turčije, kajti tudi Londonu ugaja zamisel, da bi se Turčiji zaupale velike naloge v novem svetu, ki bo vzniknil po neizogibni angleški zmagi. Ostro pa je govoril o Bolgariji, rekoč, da bo ta narod najstrožje kaznovan, ker bodo Anglija in njeni zavezniki trdo poplačali njegove hudobije, čim bo nastopil željeni trenutek. Pravo nasprotje tega govora pa je članek v listu »Yorkshire Post«, ki pravi med drugim, da se mora Velika Britanija pripraviti na najhujše, čeprav je goreče upala na boljše. Da se doseže zmaga, ni dovolj te narediti se neizvzetne, pač pa se je treba oborožiti, kajti čas zmage in konca vojne je daleč.

Tokio, 8. avgusta. Ip. Zastopnik vlade je izjavil častikarjem, da je japonsko zunanje ministrstvo prepričano, da Anglija pripravlja obkoljevanje Japonske. Te priprave pa so dokazane tudi z vojaškimi ukrepi, ki jih je Anglija izdala na Malajskih otokih. Vsekakor je že bil dosežen tesen sporazum med Ameriko, Anglijo in Cankajškovo Kitajsko ter Nizozemsko Indijo. Toda Japonska bo položaj Nizozemske Indije razčistila. O razgovoru med japonskim zunanjim ministrom in angleškim veleposlanikom v Tokiu je zastopnik vlade izjavil, da ni veleposlanik mogel zanikati tega obkoljevanja.

Tudi ameriško prebivalstvo že čuti vojno

Newyork, 8. avg. Ip. Gospodarske posledice vojne in posledice sedanjega svetovnega položaja se čutijo tudi že v ameriškem gospodarstvu. Življenjski standard prebivalstva v Združenih državah je bil včasih zelo velik, sedaj se pa zelo zožuje. Zelo slabo je vplivalo na ameriško prebivalstvo to, da je vlada sklenila izveči zaporo nad vsi razpoložljivimi zalogami srebra. Ta ukrep je povzročil pravo paniko med ameriški ženskami. Takoj je bil v zadnjih dneh naval na trgovine s sviljo izredno velik, trgovine z ženskimi nogavicami pa so kmalu izčrpale svoje zaloge.

Vojno poročilo štev. 430:

Bombe na Malto in Ciper

Glavni stan Italijanskih Oboroženih Sil objavlja:

V nočeh od 6. na 8. avgust so skupine Kraljevega letalstva napadle letalska in pomorska oporišča na Malti.

V Famagosti (Ciper) so naša letala bombardirala skladišča in pristaniške naprave, kjer je izbruhnilo mnogo požarov.

Italijanski ekspedicijski zbor na cilju

Veliko navdušenje med vojaki vseh oddelkov

Ukrajinsko bojišče, 8. avgusta. Ip. Posebni dopisnik agencije Stefani piše, da je postanek italijanskega ekspedicijskega zbora na romunskem ozemlju končan. Njegovi oddelki so pretekli dni ob vremenu, ki ni bilo vedno ugodno, končali približevalni pohod k zbornemu mestu. Zdjaj so te čete spet v gibanju. Oddelki različnih vrst orožja in različnih strok se z velikimi koraki bližajo odseku, ki je bil določen ekspedicijskemu zboru. Ta odsek tvori eno najvažnejših točk na bojišču.

Tudi ostale kilometre po romunskem ozemlju je ekspedicijski zbor prehodil med navdušenim pozdravljanjem krajevnega prebivalstva. Vodenje vojakov in njihova oprava sta vzbudila kar najbolj živo občudovanje povsod. Tudi pokrajine, ki so jih rdeči imeli pod svojo oblastjo, so italijanskim vojakom priredile enak slavnostni sprejem. V teh pokrajinah so bile simpatije prebivalstva še toplejše in so imele naglas genotija. Pot italijanskega vojaka po tej zemlji pomeni zares potrdilo, da je komunizem bil za vedno premagan in da se ne bo nikdar več vrnil.

Včeraj se je vreme k sreči popravilo in tudi barometer kaže odločno na lepo. Torej korakajo zdaj vojaki bolj naglo in tudi bolj veselo proti cilju, ki ga tvori strelna črta.

Italijanske čete so danes na ukrajinski zemlji, ko so prekoračile predel veličastnih žitnih polj. Italijanski ekspedicijski zbor je že na ozemlju, ki je bilo sovjetsko. Blizu je trenutek, ko bo boljševidem, ki ga je Mussolini-jeva Italija od leta 1929 pobijala brez odloha in brez omahovanja, dobil nadvse trd udarec prav v deželi, v kateri je zrasel in v kakršni je hotel z vsemi sredstvi spremeniti ted in omiko vseh drugih držav.

Vojaki ekspedicijskega zbora so navdušeno ganjeni nad dejstvom, da so zdaj na ruski zemlji, ki je nekdaj bila boljševidska. Na njihovih obrazih se bere veselje, da so bili izbrani za to poslanstvo in se bere zadovoljstvo, da vedo, da bodo prav v kratkem z njihovim nastopom rešena tudi druga ozemlja.

Zastopstvo Fašistične stranke pri Poglavniku

Včeraj je bilo na slovesen način sprejeto pri poglavniku posebno odposlanstvo Fašistične stranke, ki deluje pri ustaškem gibanju. Pri sprejemu je bil navzoč italijanski poslanik Casertano. Fašistična delegacija, ki jo vodi miličniški general nar. sv. Evgenij Coselschi, je prišla v Zagreb na povabilo poglavnika, da bi se bolj poglobila doslej že tesne stike med Fašistično stranko in ustaškim gibanjem.

Letalska vojna na zahodu

Berlin, 8. avg. Ip. Dne 7. avgusta je imelo angleško letalstvo zopet nove velike izgube. Zgodaj zjutraj je nad Rokavskim prelivom protiletalsko topništvo sestrelilo lovsko letalo vrste Spitfire. — Okoli poldneva je skupina angleških bombnikov v spremstvu lovcev skušala prileteči nad francosko zasedeno ozemlje med Dunquerquejem in Calaisom. Nemški lovci so se takoj dvignili in sestrelili 9 angleških letal vrste Spitfire, protiletalsko topništvo pa še eno letalo iste vrste. Proti večeru je peka druga angleška skupina nad istim področjem

Rokavskega preliva izgubila 12 letal. Tako znašajo do sedaj ugotovljene angleške izgube dne 7. avgusta 24 letal. Na nemški strani ni bilo nobenih izgub.

Berlin, 8. avgusta. Ip. V noč na 8. avgust so slabe angleške letalske sile preletele kraje v zahodni Nemčiji. Nekaterim angleškim letalom se je posrečilo prileteči do Berlina. Nekaj rušilnih bomb, ki so jih vrgla napadajoča letala, je napravilo škodo na nekaterih poslopjih in bilo je nekaj smrtnih žrtve med civilnim prebivalstvom.

Boji na vzhodu

Nemške čete so na Estonskem prodrle do Finskega zaliva

Bern, 8. avgusta, lp. Po poročilih iz Moskve so se sovjetske čete znova morale umakniti na južnem odseku pred pritiskom nemških in zavezniških letal. Velike nemške sile prodirajo ob Dnjepru.

Carigrad, 8. avgusta, lp. Boljševiki so v letu 1940. ušli poljskega generala Andersa, ki so zasedali svoj del Poljske. Sedaj je bil general odpuščen in imenovan za poveljnika poljskih oddelkov, ki naj se vojskujejo z ramo ob rami s svojimi sovjetskimi sovražniki.

V Moskvo je prišel še poljski general Bohusz, kjer je bil sprejet z veliko prisrčnostjo. Sprejela in pozdravila ga je namreč angleška vojaška misija, ki je v Moskvi. Poljski ujetniki v Rusiji postavljeni pred izbiro: ali naj se vojskujejo za boljševike, ali pa naj jih pobije GPU.

Stockholm, 8. avgusta, lp. Predsednik glavnega odbora za pomoč Finski je izjavil časnikarjem, da je Švedska poslala Finski za poldrugo milijardo finskih mark raznih potrebščin kot pomoč. Švedska je poslala 2.000 lesenih hiš, ki se dajo razstavljati in prenašati. Poslala je tudi mnogo živih in oblek, pa tudi zasebniki so poslali mnogo blaga.

Budimpešta, 8. avgusta, lp. Poročila, ki jih dobiva madžarsko vrhovno poveljstvo, pravijo, da so madžarske čete pri svojem nadaljnjem prodiranju v Rusijo zalele mnogo ujetnikov in zaplenile ogromno število topov, protiletalskih topov, tankov in strojin. Sovjetske čete se umikajo onstran Buga, pri tem pa jih madžarske čete stalno zasledujejo. Zadnji sovjetski oddelki, ki naj krijejo umik, nujno samo še majhen odpor. Madžarski bombniki sodelujejo pri tem zasledovanju sovražnika in bombe so uspešno zadele barake in sovražne kolone. Madžarsko letalstvo uporablja pri tem tudi bombe, ki so bile zaplenjene boljševiki vojski. Samo ponekod so se pojavila sovjetska letala, ki so pa zbežala pred madžarskimi lovci. Obkoljeni sovjetski oddelki v Ukrajini bodo vsak čas popolnoma razbiti.

Berlin, 8. avg. lp. Dne 6. avgusta so nemška lovka in bojna letala južno od Smolenska uničila 16 rečnih parnikov, katerih so se Rusi posluževali kot prevoznih sredstev. Istega dne je nemško letalstvo pri napadih na sovjetske čete uničilo 234 avtomobilskih vozil. Vse železniške proge in redne ceste okoli Dnjepra so bile uničene. Letala so z bombami razdejala mnogo tovornih vlakov, ki so bili določeni za sovjetsko armado in njene potrebe.

Pohodi in boji po ruskih gozdovih

Vojni poročevalci Lothar Sennoek popisuje v glavnem nemškem listu »Völkischer Beobachter«, kako se je mlad nemški poročnik Oe. s svojimi možmi pretolkel skozi pragozd. Poročevalci pripoveduje, kaj mu je poročnik na podlagi svojih zapisov povedal:

»Po dolgem in napornem maršu smo končno vendarle prišli v Novi dvor. Hoteli smo priti v Porokov do svojega polka. Toda moji oklepni lovci so najprej potrebovali spanja, zaradi česar je vsakdo takoj zaspal tam, kjer je stal ali sedel. S svojimi vozili smo stali na trgu, ko je ponoči naenkrat začelo brniti iz motorjev, naskar je mimo nas šil sovjetski avto, ki nas je obstrleval s svojimi strojinami. Šlo je naglo kakor bi strašilo. Pravi čudež je, da smo imeli pri tem le tri ranjene. To pa je bilo le začetek hujšega, kar je moral doživeti poročnik in z njim trije njegovi ljudje. Poročnikova skupina je kmalu zapazila, da je izgubila zvezo s svojim polkom, da pa je sovražnik od vseh strani začel silno napadati. Kakor bi hotel to stanje potrditi, je priletel nad nje sovjetski letalec, ki je vrzel dol listek, kjer je bilo povedano, da je polk od vseh strani obkrožen in naj se zato vda. Vendar se je poročnik in njegov oklepni lovec poselelo združiti se s polkom. Zoj pa je nastal pravi pekel. Od vseh strani se je začelo najhujše sovražno streljanje. Še enkrat je letalec posegel vmes. Tokrat je bil nemški, ki je vrzel povelje divizijskega generala, kjer je bilo kratko povedano: »Polk se mora nazaj prebiti skozi sovražne črte. In prebil se je. Ta preboj pri Novem dvoru bo ostal v zgodovini tega polka. Zadnji so se prebili vojaki nekakega bataljona s pesmijo »Deutschland« na ustih.

Niso pa bili to zadnji tega polka, ki so vdrli nazaj skozi sovražne roge. Ena skupina se je v gostem gozdu ponoči izgubila in ločila od polka. Med njimi je bil tudi poročnik. Poročnik je pripovedoval: »Stali smo v pragozdu, drugače ga ne morem imenovati. Vsako smer smo izgubili. Nerači smo morali pustiti svoj top. Zašli smo v močvirje. Marsikateri tovariš smo mogli iz močvirja le tako potegniti, da smo ga vlekli za njegovo puško. Kompas sem usmeril proti jugovzhodu, nakar smo marširali, če je v takem položaju sploh mogoče govoriti o kakem maršu. Naprej sem pošiljal izvidniške oddelke, ki naj bi vodili. Nobenega izmed njih nisem več videl. Nazadnje so mi ostali le še trije možje. Lizali smo roso s trave, naš položaj je bil obupen. Sklenil sem, da pojdem sam naprej iskati izhoda. Kmalu pa sem videl, da so za menoj skrivaj hodili tudi oni trije možje, ki se niso hoteli ločiti od mene. Pravkar sem jih zaradi tega hotel okregati, ko sem zaslišal ropotanje. Ni bilo več dvoma, da je cesta blizu. Trobke, ki smo jih slišali, so bile sovjetske. Morda pa so zaplenjeni sovjetski avtomobili. Naprej! Ni mogoče popisati, kaj smo občutili, ko smo stopili na cesto ter so pred nas stopili trije nemški vojaki. Še večje veselje je bilo, ko so izvedeli, da se je onih 28 mož, ki so bili že zapisani med izgubljene, tudi srečno rešilo. Nekaj dni potem so spet obiskali tisti gozd ter doživeli veselje, da so dobili nazaj svoj top. Tudi marsikateri tovariš so tam našli in ga pokopali.

Dруг nemški vojni poročevalci Alfons Gerz pa v praskem listu »Der Neue Tag« popisuje boj nemške pehote v gozdu, in sicer neke ob cesti, ki vodi od Zwiabla proti Kijevu. Med drugim tako le pravi:

Vroče je to popoldne. Obleka se kar prijemlje života, pot pa kar nenehoma curja izpod jeklenih čelad. Sovjetski gardisti in nemški vojaki si tukaj stojijo nasproti mož zoper moža, strojnica zoper strojnico, pištola zoper pištolo, karabinka zoper karabinko, bajonet zoper bajonet. V tem gozdu se

trebe. Na osrednjem odseku bojišča so nemška bojna letala prisilila k molku 4 sovjetske protiletalske baterije in zažgala tudi veliko skladišče bencina.

Washington, 8. avg. lp. Ameriški tisk je te dni objavil razna ugibanja o tem, zakaj so bila nemška vojna poročila z vzhodnega bojišča tako kratka. Včeraj pa so ameriški listi pod velikimi naslovi objavili izredna nemška vojna poročila, prav tako pa tudi zaključno nemško vojno poročilo o bitki pri Smolensku. Skoraj vsi listi podčrtavajo obseg sovjetskih izgub, ki znašajo ogromno število 4 milijone mož.

Helsinki, 8. avg. lp. Uradno je bilo objavljeno, da je bil uničen sovjetski oklepni vlak, ki je od začetka vojne na progi Suojervi—Petrozavodsk resno oviral gibanje finskih čet. Finska letala so podrobno določila mesto, kje je bil vlak in nato so s strogolavskimi poleti napadla lokomotivo, ki je s polno paro odbitela proti vzhodu. Ker je bilo v zadnjih dneh slabo vreme, finska letala niso mogla prej izvesti te naloge, pa tudi sovjetska letala ob teh dneh niso priletela nad finsko ozemlje, pa tudi ne nad vzhodno bojišče, kjer je v teh dneh finsko letalsko topništvo sestrelilo 3 ruska izvidniška letala.

Nemško vojno poročilo

Hitlerjev glavni stan, 8. avgusta, lp. Nemško vrhovno poveljstvo objavlja:

V Ukrajini je bila jugovzhodno od Umuna obkoljena sovražna skupina uničena. Nad 30.000 zajetih, med njimi tudi vrhovni poveljnik 6. sov-

Argentina proti vojnim hujskačem

Buenos Aires, 8. avg. lp. »El Pueblo« objavlja uvodnik, v katerem ostro napada vse tiste, ki želijo Argentino potegniti v vojno. List obsodja zlasti socialiste, ki so več let oznanjali pacifizem, sedaj pa so se sprevrgli v največje vojne hujskače. Clankar tudi napada brezbožnike in masone, ki povsod podpirajo tako imenovano demokracijo.

Newyork, 8. avg. lp. »Journal American« objavlja izjavo, ki jo je listu podal mehiški zunanji minister Padilla, ki je med drugim dobesedno iz-

jetske armade in drugi visoki častniki. Plen je velik.

Na Estonskem so nemške čete zavzele Wesenberg in prodrle do obale Finskega zaliva.

Na finskem bojišču nemške in finske čete še naprej uspešno prodirajo.

Vojna mornarica in letalstvo sta imeli posebne uspehe v boju proti angleškemu oskrbovalnemu brodevoju. Podmornice so napadle močno zastražen sprevod, ki je vozil v Anglijo in so potopile 46.500 ton in torpedirale 4 nadaljne ladje s skupno 29.000 tonami ter je računati z njihovo popolno izgubo. Bojna letala so uničila ob angleški vzhodni obali 3 tovarne parnike s skupno 13.000 tonami in poškodovale 5 velikih trgovskih parnikov, med temi tudi hudo eno petrolejsko ladjo.

Bojna letala so napadla letališča v Angliji in pristanišče na škotski vzhodni obali.

Lovci in protiletalsko topništvo je včeraj ob obali Rokavskega preliva sestrelilo 24 angleških letal. Lastnih izgub pri teh letalskih bojih ni bilo.

Močnejša skupina nemških bojnih letal je ponoči bombardirala z velikim uspehom ladje in pristaniške naprave v angleškem pomorskem oporišču Aleksandriji.

Pri letalskem napadu na Suez v noči na 7. avgust so bila zažgana petrolejska skladišča v pristanišču Ibrahim. Sovražnik je v noči na 8. avgust napadel nekatere kraje v zahodni Nemčiji, med drugimi Dortmund. Posamezna letala so metala bombe na glavno mesto. Civilno prebivalstvo je imelo malo žrtev, bilo je nekaj oseb ubitih in ranjenih. Nočni lovci in bojna letala so sestrelila 6 sovražnih letal.

Zbiranje angleških čet ob siamski meji

Bangkok, 8. avgusta, lp. Zastopnik zunanjega ministra je izjavil, da je siamska vlada obveščena o tem, da se angleške čete zbirajo v Birmi in sicer ob južni tajski meji. Zastopnik ministra je izjavil, da Tajsko nikakor ne bo dopustilo, da bi kdo kršil njegove pravice in zato želi ohraniti lepe stike z vsemi državami.

Odbor za posredovanje dela

V zvezi z odlokom, ki se pripravlja, je Visoki Komisar, sklicujoč se na svoj odlok od 25. junija 1941-XIX. št. 52, s katerim je uredil vprašanje povpraševanja po delu in ponudbe dela, poklical v pokrajinski odbor za preskrbovanje službe te-le ljudi:

- cav. uff. Giorgio Gatti, delegat Visokega Komisarija, predsednik;
- comm. dr. Placido Lombardo, zastopnik komisariata za naseljevanje in kolonizacijo;
- inženir Evgen Baraga kot zastopnik inspekcije dela kot član;
- Jožef Vončina, ravnatelj delavske posredovalnice (borze dela) kot član;
- Zdenko Knez, Anton Lukič, Ivan Rebek, dr. Franc Pavlin, zastopniki strokovnih organizacij delodajalcev, kot člani;
- Vinko Vrankar, Lojze Sitar, inženir Vinko Košir, Ciril Golmajer, zastopniki Pokrajinske delavske zveze, kot člani.

Ta odbor bo imel svojo prvo sejo v soboto 9. t. m. ob 3. popoldne na Borzi dela.

Zastopniki! Pridobite čim več naročnikov za »Slovenčev koledar«!

Gospodarstvo

Gospodarska pota Italije na Balkan in Jugovzhod

Ko sta bila pred nedavnim v Rimu na obisku bolgarska državnik, smo zopet slišali govoriti o potrebi tesnejših gospodarskih vezi, ki jih potrebuje Italija za gospodarski promet z Balkanom in z jugovzhodnim sploh. Med njimi, o katerih se sedaj najživahneje razpravljajo, in ki še seveda niso dokončni, bi bili v glavnem naslednji:

1. **Transalbanska železnica.** Z ozirom na zahodno od Ohijskega jezera odkrita ležišča železne rude, kjer bo lahko letno proizveden poldrugi milijon ton hematita, je verjetno, da bo padla odločitev na srednjo železniško traso preko Albanije. Gradbeni dela na prvem 90 km dolgem odseku železniške proge Drač-Tirana-Elbasan-Labinoti, ki so se pričela 21. aprila 1940, so bila zaradi vojne z Grčijo prekinjena. Vprašanje priključitve na makedonsko železniško omrežje, ki je bilo prej odloženo na poznejši čas, je postalo sedaj, ko sta si Italija in Bolgarija neposredni sosed, zopet aktualno. Obe možni varianti, t. j. priključitev na progo Bitolj-Solun ali na progo Skoplje-Niš-Sofija predstavljata preureditev bolgarskih ozkotirnih prog v normalnotirne proge.

2. **Avtomobilska cesta Drač-Tirana-Korica (Solun)** je bila na albanskem področju pred vojno nekako na polovico dograjena. Prometna zveza z Makedonijo bo pomen te ceste zelo dvignila. Kakor nekoč Via Ignatia, tako naj bi tudi ta cesta vezala Jadransko z Egejskim in Crnim morjem. Ta cesta bo dobila svoj podaljšek na drugi strani Jadranskega morja v bodoči avtostradi Via Napoli-Bari, ki se bo priključila nekdanji Via Appia, razširitev pristanišč v Bariju in Draču ter elektrifikacija železnice Bari-Ancona pa bi služile prav tako spopolnitvi železniškega sistema na oni strani Jadrana.

3. **Železniška zveza Budimpešta-Zagreb-Reka.** Železniške tarife za promet preko Trsta, Reke ali Postojne so dobile pred kratkim velike olajšave, da bi bil tako olajšan tranzitni promet Hrvaške in Madžarske preko jadranskih pristanišč. Kmalu bodo končana italijansko-hrvaška pogajanja za hrvaški tranzit preko Reke. Prometna pogajanja med Italijo in Madžarsko v Budimpešti so imela za posledico olajšave za dovoz madžarskega blaga v Trst in Reko. Madžarska svobodna luka v Reki bo povečana. Stalni italijansko-hrvaški gospodarski odbor je sklenil, da bo kmalu elektrificirana železniška proga Zagreb-Reka-Budimpešta. Na tej železnici bodo tudi kmalu položili še en tir, tako da bo dvotirna.

4. **Transport goriva Romunija-Jadran.** Italijanski petrolejski tanki zopet vozijo skozi Dardanele, istočasno pa se proučuje možnost direktnega transporta nafte po Donavi v rafinerije v Trstu, na Reki in v Benetkah. Za promet s tankovskimi ladjami skupno od poldravnega AGIP in Fiata ustanovljena paroplovna družba SINDA je začetkom julija poslala svoj delniški kapital in gradil nove petrolejske tanke za plovbo po Donavi. Ko so tudi na Hrvat-

škem odkrili znatne petrolejske vrelce, je zopet oživela mina direktne petrolejske vode od Donave preko Hrvaške v Reko.

5. **Kanal preko Krasa.** Članki, ki jih zasledujemo vedno pogosteje v italijanskih dnevnikih in strokovnih listih, nam povedo, kako živo se Italija zanima za boljše zveze z jugovzhodno Evropo in da se ne boji žrtve v zvezi z mnogimi geografskimi težavami, na katere včasih naleti pri tem svojem stremeljenju. Zopet se vztrajno govori o kanalu Trst-Donava, ki bi moral voditi preko kraškega sveta in bi bil sposoben za plovbo 1500 tonskih ladij. Za izvedbo tega načrta so seveda potrebna ogromna materialna sredstva. Verjetno je, da bo pred uresničitvijo tega načrta izveden še nek drug načrt, namreč zgradba moderne avtomobilske ceste Trst-Constanza.

1 rubelj = 1 lej. V Besarabiji ter v ostalih pokrajinah, ki jih je zasedla romunska vojska na vzhodnem bojišču, je bila takoj vpeljana romunska valuta. Romunska narodna banka je v ta namen dala na razpolago 1 milijardo lejov po 1, 2, 5, 20 in 100 lejev. Banke zamenjujejo rublje po tečaju 1 rubelj = 1 lej. Ko so pred letom zasedle te kraje sovjetske čete, so zamenjali leje za rublje po tečaju 1 rubelj = 40 lejev.

Le riduzioni ferroviarie del 50% per la Fiera di Lubiana

Lubiana, 8. agosto. Dalla direzione generale delle ferrovie dello stato e pervenuta alla fiera di Lubiana una comunicazione che stabilisce la decorrenza delle riduzioni ferroviarie del 50 % nel modo seguente.

Per le merci dal 3 Settembre al 15 Novembre, per gli espositori dal 18 Settembre al 3 Novembre. Per i visitatori i biglietti di andata e ritorno avranno la validità di tredici giorni e verranno rilasciati nel periodo dal 1° al 16 Ottobre; per il ritorno questi biglietti devono essere convalidati dal visto gratuito degli uffici della Fiera.

Polovična voznina za Ljubljanski velesejem — dovoljena

Ljubljana, 8. avgusta. Na vodstvo Ljubljanskega velesejma je prišlo sporočilo Glavnega ravnateljstva državnih železnic, da je dovoljena polovična voznina za velesejem in sicer na sledeči način.

Za blago od 3. septembra do 15. oktobra, za razstavljalce od 18. septembra do 3. novembra. Za obiskovalce bodo imeli povratni vojni listki veljavno trinaest dni in se bodo izdajali v času od 1. do 16. oktobra; za povratek morajo biti ti listki brezplačno overljeni v velesejski pisarni.

Tajnik kardinala Lavigerieja umrl

Lyon, 1. avg. Beli misijonski bratje obkrojujejo zdaj smrt svojega sobrata patra Ludovika Giraulta, ki je umrl v Alžiru, star 80 let. Rajni pater Ludovik je bil zadnji še živči misijonar izmed tiste deseterice misijonarjev, katere je bil rajni kardinal leta 1878 povabil v deželo velikega jezera v Afriki, kamor so prišli po 14 mesečnem popotovanju. Kardinal Lavigerie je patra Ludovika imel nekaj časa pri sebi tudi kot svojega tajnika, ko jim je kralj dežele Ugande dal dovoljenje tamkaj bivati in delovati. Kmalu pa so misijonarji bili spet izgnani, nakar so se lahko vrnili v Ugando šele po kraljevi smrti. Poklical jih je nazaj kraljevi naslednik. Pod glasovitim kraljem Mwangom pa je leta 1886 nastalo veliko preganjanje. Kralj je dne 26. majnika leta 1886 dal mučiti in umoriti 22 mladih krščanskih fantov, med katerimi so bili trije, katere je pater Ludovik svoj čas sam pripravil za krst in jih krstil. Zgodilo se je potem nekaj redkega: Ko so ti mučenci 6. junija leta 1920 bili prištet med blažene, je bil pri tej slavnosti v Rimu navzočen sam pater Ludovik, kateri je tako med prvimi izkazoval čast blaženih svojim trem krščencem. Pater Ludovik je nato misijonaril v Ugandi še do konca leta 1890, nakar se je moral vrniti, ker mu je vid docela opešal. Zda ga je smrt združila z velikim misijonskim kardinalom in svojimi blaženimi mučenci, ki jih je bil sam pridobil za Kristusa.

Misijonska razstava v Marseilleu

»L'Osservatore Romano« poroča iz Vichyja: Misijonska razstava iz francoskih kolonij bo odprta v Marseilleu dne 14. oktobra ter bo trajala do 28. oktobra, in sicer bo prirejena na izrecno željo, ki jo je bil izrekel odbor marseillskega velesejma. Razstava bo pod predsedstvom domačega škofa msgr. Delaya, organiziral pa jo bo odbor Propagande fidei. Razstava bo v parku Chanot, in sicer v velikem paviljonu, ki že sam na sebi meri nič manj kakor 1200 kv. metrov. Obsegala pa bo še nove paviljone, ki bodo nalašč v ta namen še narejeni ter bodo v skladu z velikostjo dežel, ki spadajo v francoski kolonialni imperij. En paviljon bo posvečen misijonskemu sodelovanju. Na razstavi bo zastopanih nič manj ko 40 misijonskih zavodov, in sicer moških in ženskih.

Zdravstveno stanje mons. prof. Trinka

Zdravstveno stanje mons. Trinka, ki ga je bil v ponedeljek nevarno povozil kolesar na ulici v Vidmu (Udine), se obrača zdaj na bolje. V sredo je bolnik po dveh hudih nočeh imel že bolj miren dan, ker so bolečine precej popustile. Od srca želimo, da bi si volasi profesor in kulturni delavec mons. Trinko čimprej ozdravel.

Zadušnica za dr. Majaronom

Ljubljana, 8. avgusta. Ob 10 letnici smrti za slovensko univerzo tako zaslužnega dr. Danila Majarona je bila danes, v petek zjutraj, v ljubljanski stolnici slovesna sv. maša zadušnica. Sveto mašo za rajnika je ob veliki asistenci slušateljev bogoslovne fakultete opravil sam rektor univerze g. dr. Matija Slavič. Zadušnice se je v prvi klopi udeležila tudi gospa vdova dr. Majaronova s sorodniki. Dalje so bili pri tej slovesnosti navzoči: vseučiliški senat, profesorji-predavatelji, slušatelji, kolikor jih je v Ljubljani, ter mnogo drugega občinstva. — Jutri, v soboto, v spomin 10 letnice smrti dr. Majarona vseučiliški uradi ne bodo delovali, marveč bodo zaprti.

Kaj so delali Angleži v Cirenajki

»Che cosa hanno fatto gli Inglesi in Cirenaica« (Kaj so delali Angleži v Cirenajki), to je naslov knjigi, ki je v italijanskem jeziku izšla na pobudo Ministrstva za ljudsko kulturo v Rimu, v juliju 1941-XIX.

Knjiga nam s sliko in besedo na živ in prepuščen način opisuje početje angleških, avstralskih in novozelandskih vojakov v Cirenajki. Naštetih je mnogo primerov z imeni in slikami, kako so Angleži okrutno ravnali s prebivalci italijanske narodnosti. Nešteti so primeri umorov, mučenja, posilstev, ugrabljenja žen in deklet, razdejanja lastnine, kraje, vlovov in poživov. Vsi ti podatki so povedani na podlagi resničnih izjav italijanskih vojakov in so v knjigi njih pisma v rokopisu objavljena. Grozotne so slike razdejanih naselij, cerkv, bolnišnic, ko se angleško vojaštvo ni sprlo ničesar ustavilo, da je le zadostilo divjaškim nagonom. Stran za stran knjige je polna takih podatkov. Zda, ko so čete slavne Italijanske Oborožene Sile osvobodile cirenajško prebivalstvo angleškega nasilja, je šele razvidno, kako so ondodni domačini in priseljenci živeli vprav mučeniško življenje v dneih grozote pod angleškimi jarmom.

V naslednjem priobčujemo nekaj izvlečkov iz omenjene knjige:

Italijanska družina umorjena

Hotel sem se nekoliko razgledati po vaseh okoli Gebela, da vidim, koliko je sovražnik puštil tudi po teh krajih. V tej pokrajini ima vsaka vas svojo strahotno povest o nasilju, strahotah in posilstvih. Ako bi hotel opisovati vsa ta grozodejstva, bi se vam zdelo, da pretravam. Človek kar ne more verjeti, da bi se utegnili redna vojska tako strašno omadeževati in ponižati do takih groznih dejanj.

Avstranci, Novozelanci in razni razbojniki, ki so jih uvrstili Angleži v svoje polke, so se mesece in mesece naslajali s tem, da so mučili italijanske naseljence, ki so se v strahu pred nasilniki skrivali v svojih domovih.

Angleška vojaška družina je v tem kraju umorila med drugim tudi neko italijansko družino po imenu Bellon iz vasi Luigi di Savoia. Kolonist Vincenz Lucci je branil svoje hčere in ženo pred zločinom in je v silobranu zaklal nekega Avstraleca ter ranil nekatere vojake, ki so napadli njega in družino.

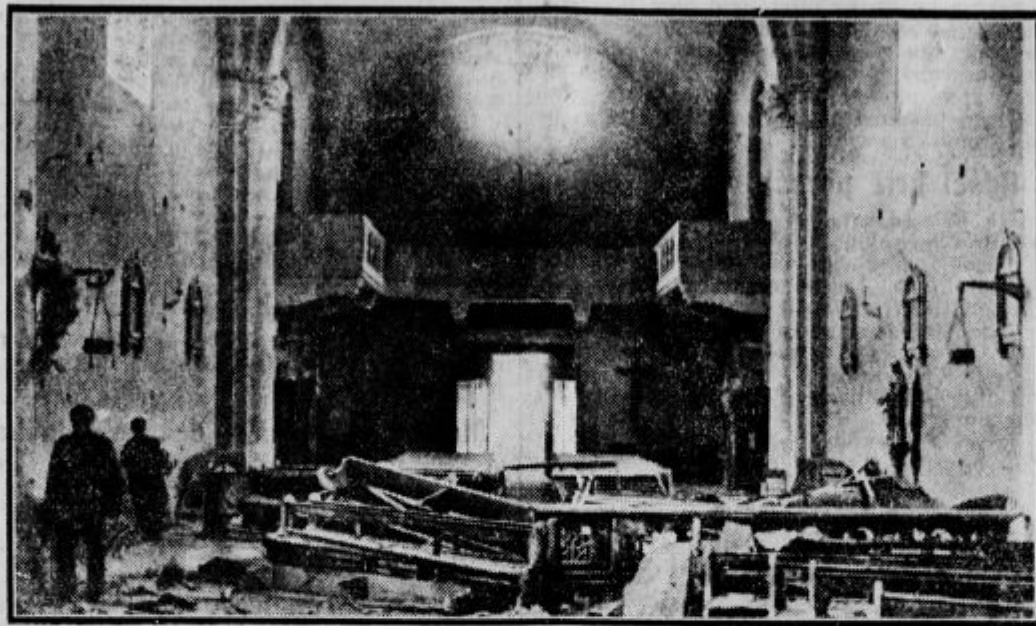
Ponoči so se nasilneži vrtnili in umorili vso družino. (Po listu »Milizia Fascista« od meseca maja 1941.)

Devastazioni inglesi in Cirenaica. — Angleška pustošenja v Cirenajki.

Nekulturno ravnanje Angležev

V okraju Torelli so Angleži hoteli preskusiti novo strojno puško. Da bi vedeli, kako nese, so pomerili na italijanskega častnika-ujetnika ter so pri tem ustrelili še tri italijanske vojake. V Barci so Angleži posiljevali arabske žene vpiččo njihovih mož. V ujetniških taboriščih in v bolnišnicah so se norčevali Angleži iz italijanskih vojakov in so jim rekli, da naj le pišejo svojem. Vojaki so pisali dolga pisma; Angleži pa teh pisem niso oddali, temveč so jih vrgli v kot neke barake. V nekem baru so Angleži pili in jedli potem pa so zahtevali račun ter so plačali ceh; potem so pa izropali blagajno in odnesli iz trgovine vso zalogo, gospodarja in njegove ljudi pa so odpeljali. Neki angleški častnik je poklical italijanskega zdravnika, da bi ga preiskal in mu dal zdravlilo. Zdravnik je slabo naletel: častnik mu je sicer plačal, toda ko je hotel zdravnik izročiti častniku ostanek, mu je častnik iztrgal ves denar z denarnico vred in je zbežal.

Interno di chiesa devastata dai Britannici in Cirenaica. — Notranjost od Angležev opustošene cerkve v Cirenajki.

Nekega angleškega majorja, ki je bil ranjen, so nesli italijanski vojaki v vojaško bolnišnico. Major je takoj izpraznil žep in izročil zdravniškom dragocenosti. Med temi predmeti je bila tudi srebrna doza za cigarete, ki je bila ukradena italijanskemu častniku. Zdravniki so odgovorili Angležu, da naj le obdrži svoje dragocenosti, ker jih ne potrebujejo. »Mi smo Italijani in dovolimo Angležem, da lahko krađe; mi pa tega ne storimo.« Angležev je bilo sram. Rekli so: »Le kako boste posej ravnali z nami, ko ste videli, kakšni smo.«

V Dorni je general Kirchheim, potem ko je videl kako lepo se obnašajo italijanski ujetniki, počastil Italijane na ta način, da je odbral nekaj italijanskih častnikov, ki so potem skupno z Angleži nadzorovali ujetniška taborišča. Višjemu častniku, ital. zdravniku dr. de Marchiju pa je rekel general, da je uverjen, da se bodo obnašali italijanski vojaki kakor pravi vojaki. Ko so Angleži videli, kako vzorno se vedejo naši vojaki, jih je general Kirchheim osebno pohvalil. Angleškim vojakom ni izginila niti najmanjša stvarica. Ko je zmanjkalo v Bengasiju vode, niso bili naši ujetniki prav nič prikrašani pri hrani.

(Iz poročila nacionalnega svetnika Bruna Puccionija, ranjenca pri Tobruku.)

Morija

Pod naslovom »Morija« so omenjena tudi tale grozodejstva:

Dne 8. februarja 1941 je več avstralskih vojakov ugrabilo v neki vasi dve hčerki nekega ondodnega gostilničarja. Ko so prišli Kraljevi Karabinjerji, da bi rešili otroka, sta bili hčerki zlorabljeni, saj so ju vojaki imeli vso noč v vojašnici. Obe sta bili mrtvi.

V noči na 15. februar t. l. so trije angleški vojaki vdrli v hišo naseljence Caudiana Angela

in so s samokresom v roki oplenili hišo, nato pa umorili gospodarja in hčerko.

Ze naslednjega dne so razdivjani avstralski vojaki vdrli v hišo inženirja Albertija, pokradli vse, kar jim je prišlo v roko, ugrabili ženo in jo tolikanj zlorabljali, da jo je inženir dobil drugo jutro mrtvo sredi ceste.

Isti vojaki so v hiši naseljencev Tosarellija in Cerlinija zlorabljali domače hčerke in jih vrgli v vodnjak, kjer so jih obupani starši našli čez osem dni potem.

Dalje poroča ista knjiga pod naslovom: »Fant in dekle okrutno ustreljena« — tole:

V koloniji »Baracca« so naši vojaki na svojem pohodu našli vse razmesarjeno truplo mladeniča Feriotta Cella, ki je imel vso razstreljeno glavo in levice, tako da je bilo truplo popolnoma pokvečeno. Nedaleč pa so našli truplo dekleta Domenike Busnardo, ki je bila trikrat prestreljena in je ležala v mlaki krvi ob cesti. Zraven je prav tako vsa v krvi ležala njena štiriletna sestra Marija, ki tudi njej ni prizanesla pohota angleških vojakov.

V selišču »Filzi« pa so nekoč arabski razbojniki napadali hišo priseljence Di Giacoma Antonia in Gloria Cesara in so več časa streljali v hišo. Ko je bila poklicana angleška policija, je mirno gledala divjaštvo Arabcev in ni niti s prestom mignila, da bi rešila ta dva italijanska priseljence.

V vasi »Baracca« je 28 letnega Ferretta Egidia ranilo nekaj razbojniških Arabcev tako, da je brez pomoči obležal v krvi. Ko so sosedje odhiteli po angleške stražnike, niso ti niti hoteli priti blizu, češ, naj se reši, če se more!

Po vsem tem je videti, da je bilo Angležem še več, če so morali italijanski naseljenci prestajati grozote arabskih razbojnikov. V mnogih primerih pa so angleški in avstralski vojaki naravnost zločinsko mučili in uničevali italijanske priseljence.

Župnik Fr. Krumpeštar — zlatomašnik

V nedeljo 10. avgusta bo pri Sv. Gregorju obhajal slovesno zlato mašo ondodni župnik in duhovni svetnik Franc Krumpeštar. Doma je iz Tunice pri Kamniku, kjer se je rodil 30. septembra 1865 v ugledni hiši pri Koševih. Šolal se je v Kamniku in Ljubljani; po končanem bogoslovju ga je knezoškof Missia 23. julija 1891 posvetil za mašnika. Nekaj mesecev je pomagal župniku v Nevljah, nato je bil za kaplana v Prečni, Leskovcu in Ribnici; od leta 1898, torej že dolgih 43 let, je pa župnik pri Sv. Gregorju. Župnijo je prevzel po blagem g. Janezu Brenčetu, ki ga starejši rod do danes ni mogel pozabiti. Gospod zlatomašnik je bil ves čas svojega duhovskega življenja mož molitve in dela, goreč za božjo čast in za blagor duš. Župnijsko cerkev sv. Gregorija je dal dvakrat preurediti in preslikati in ji je s pomočjo dobrih duš nakupil lepih paramentov. Ko je prejšnja svetovna vojska vzel župnijski cerkvi in podružnici sv. Urha zvonove, jima je v gospodarsko ugodnem času oskrbel nove, še težje in

še bolj ubrane, da jih je veselje poslušati. Razširil je pokopališče. V posebno čast mu je lepi in prostorni društveni dom, Gregorski dom, ki ga je kljub vsem pomislekom in ugovorom postavil s farani tik pred vojko, da so ga v povojni valuti s lahkoto plačali. V mlajših letih je gospod zlatomašnik rad pisal, zlasti v Vrtec in v Duhovnega pastirja, in le škoda, da je dal pero iz rok. Gregorce je znal dobiti za vsako važnejše versko in kulturno gibanje; za svojo odločno in dosledno krščansko miselnost in za svoje močno versko življenje se ima župnija predvsem njemu zahvaliti. Budno je stal na straži in pazil, da sovražnik ni prisejal ljuljke, četudi je od raznih strani in na razne načine poskušal; pod vodstvom svojega župnika so Gregorci vedno ubirali pravo smer. Posebno je skrbel, da bi mednje prihajali samo dobri časopisi. Veliko zaslug ima, da se je od Sv. Gregorija izsolalo več duhovnikov in krščansko usmerjenih svetnih inteligentov. Kot pridigar in spovednik je vedno rad pomagal tudi po sosednjih župnijah, zlasti ob vsakoletnih duhovnih vajah. Več let je bil tudi dekanijski voditelj deklških Marijinih družb. Gostoljubnost gospoda zlatomašnika je splošno znana in ne pozna mej; segavost, ki jo spremlja, dela družbo z njim še tem prijetnejšo. Trpečim in potrebnim je vedno rad pomagal. Koliko je n. pr. med svetovno vojso kot neplačan tajnik predsedal v občinski pisarni (škoda, da je bila Gregorcem odvzeta lastna ob-

Slovenci, obnovimo moralo!

Ljubezen in pravičnost, če prideta do veljave, bosta dali svetu lepše lice, človeštvu lepše življenje, kakor je bilo med nami dozdaj.

A če hoče biti to lice res čedno in življenje res lepo, bo treba še nečesa. Ne samo do drugih mora postati človek boljši: iz volka jagnje, marveč tudi sam po sebi mora biti boljši: iz živali človek.

Bolje bi bilo seveda, če bi mogel postati — angel. Toda svoje živalske narave ne more popolnoma sleči. Treba je samo, da to živalsko naravo nadvlada duh, da je človek res človek, ne žival. Čimbolj telo vlada nad duhom, tembolj je človek podoben živali; a čimbolj duh nadvlada telo, tembolj sliči — angelu.

Kaj si hočemo izbrati? Kdor ima kaj moralnega čuta, vidi, opazuje, obžaluje, da je po zadnji svetovni vojski morala v ljudstvu grozno padla in da pada še vedno — od leta do leta. Razumljivo. Ker je vera nosilka morale, mora logično z vero vred v isti meri propadati morala. Staro vero, ki korenini vsa v duhu, izpodriva nova vera: materializem, ki duha taji in ubija, žival v človeku pa obožuje in nad mero nečuje.

Materija vedno bolj nadvlada in ubija duha, človek vedno bolj postaja žival, — morala gine, propada, umira.

To se je v zgodovini človeštva, oziroma posameznih narodov že nešteto doživljalo. A ta zgodovina nam tudi pove, da nemoralni narodi propadajo, umirajo, izginjajo.

Narava človeška ima od Stvarnika dane postavbe. Človek, če te postavbe hoče ali noče priznati, otresti se jih ne more. Postava ti je pisana in se ne da zbrisati. Naravna postava je nespremenljiva in nezlomljiva. Če jo spolnjuješ, te krepi, te jači, te ohranja; če jo prestopaš, te to — hočeš ali nočeš — slabi, upropača, uničuje, ti koplje grob.

To neizpodbitno resnico naj bi upoštevali vsi, ki jim sicer ni veliko za moralo, ki ne poslušajo radi »moralnih pridig«. Saj bi teh pridig ne bilo treba toliko, ko bi ljudje naravo poslušali in jo hoteli razumeti. Narava sama vsakemu pridiguje, da naj živi moralno. Če čez mero ješ, piješ, kadíš, če se napačno oblačiš, si na zdravju škoduješ, si koplješ prežgodni grob. Za vsak greh se narava maščuje. Posebno, če se zlorabi najmočnejši nagon v človeku, spolni, pride kazni, pride maščevanje. In če se to godi v celem narodu, narod degenerira, propada, se uničuje.

Na ta način so se uničili celi narodi. V našem času pa se uničujejo sistematično, po notah, po načrtu. Koliko moralne gnilobe je bilo v francoskem narodu! Drugi narodi pa za njim capljajo. Mi Slovenci tudi prav pridno! Proces, oziroma vzrok je povsod isti: Najprej razkristjanjenje, potem demoralizacija. Če ni Boga, seveda tudi njegovih zapovedi ni.

Tako si znajo ljudje življenje »komod« napraviti. »On, ki v nebesih biva, se jim pa posmehuje«. Ne boste brez mene — dolgo in dobro orali! Poskusite le, kako bo šlo in kako dolgo bo šlo!... In tako smo zagazili v močvirje in bredemo po njem — vedno bolj globoko. Če bredemo še naprej, se ne bomo več izkopalci iz njega.

Če hočemo priti na gladko cesto, moramo nazaj! Morala se mora dvigniti, se mora zopet obnoviti!

Tudi to nam vелеva in zahteva ura, velika, odločilna ura, ki jo preživljamo.

čina), branil koristi ljudstva, pisal prošnje za dopuste vojakov, svojem preskrboval podpora! — Ko se bo jutri gregorjska župnija, ki jo je domala vzgojil že od šolskih let, hvaležno zbrala k njegovi zlati maši, se ji bomo v duhu pridružili tudi mi z željo, naj mu veliki duhovnik Kristus vso duhovsko skrb in vnueno obilno povrne. Želimo mu, da bi tudi po svojem zlatomašniškem jubileju še dolgo leta zdrav in čil in s prav tolikim blagoslovom in uspehom deloval za srečo in blagor svojih Gregorcev. F. J.

Med tržaškimi ostrigarji

Tam za ščedenskimi plavži zavije morsko obrežje v globok lok in tvori Zaveljski zaliv, na čigar južni strani se pnejo vinorodne gorice, pod njimi pa stoji starodavno, sivo mestece Milje. Iz plitvin Zaveljskega zaliva, po katerem drči naš volnič, štrle okleščeni hrastovi kolci. To je ostržišče, naselbina ostrig, ki so posebna vrsta užitnih školjk. Na ostržiških »redij« naših ribičev, mrežarjev, čolnarjev ostrige, morske mehkužce, ki so dragocena poslastica.

»To ni lahko delo, ta reja naših malih Zivalcev« nam dobrodušno razlaga kočev, zagorel starec, ki z dolgim drogom potiska svoj čoln po plitvini. »Ko se ostrige izvalijo iz jajčec, se brž v velikih vlakih zaženejo po morju, ki jih žene dalje, dokler ne zadenejo na trdno podlago. Tam na trdnem se oprimejo in se v par mesecih razvijejo. Rastejo pa počasi. Iz gnide v pol letu doseže en centimeter, po enem letu ji je 5 cm, pozneje pa se razširijo tako, da dosežejo 10 cm. Ko je ostriga dovolj dolga, se začne debeliti in najboljše so, ko imajo tri do štiri leta.«

»Zakaj pa postavljate kolce?«

»Mi ostrigarji ponujamo živalcam, ki iščejo trden dom, lepo stanovanje na hrastovih kolih. Ko se ostriga priljepe na hrast, ostane tam nemotena in lepo zori. Ko dozori, pridemo mi in jih pobiramo raz hrastov kol stroke fižola ali graha, ne vseh hkrati, marveč po načrtu, kolikor jih v najboljši sezoni zmoremo dobro prodati. Od maja do jeseni se jih noben pravi ostrigar ne dotakne, ta čas niso zdrave, ker se zaradi vročine brž skvarijo; skvarjene so pastrup. Ko začnemo pobirati kostonj, gremo pobirat tudi ostrige — in to traja vso zimo.«

»Kam pa te školjke prodajate?«

»Precej jih oddamo po naročilu v velike hotele — kjer vedo, da imamo samo sveže blago, nabrano še isti dan. Nekateri pa jih ponujajo sami po gostilnah na drobno, ker izkupijo tako več. Za eno liro pet ostrig! Kar tu vam odprem z nožičem eno!« je dejal možak, odtrgal s kolca debelo školjko in jo z jeklenim pipcem odprl. »Živa s tremi kanci limone gre v slast!« mi je ponudil.

Sonce je tonilo, dotaknilo se je morske gladine, da je snop rdečih žarkov pobarval morje, zaliv, hiše in grče. Ribič je premaknil svoj čoln in se polagoma oddaljil, iščoč morskih sadežev za svojo družino.

Naročite „Slovenčev koledar“!

▲ sinistra: Ospedale devastato dagli Inglesi in Cirenaica. — A destra: Ospedale incendiato dagli Inglesi. — Na levi: Bolnišnica, ki so jo porušili Angleži v Cirenajki. — Na desni: Bolnišnica, ki so jo Angleži zažgali.

Matija Malešič

40

V zelenem polju roža

Izvirna povest

V tem premišljevanju in razmotrivanju, ki ga nisem imel komu povedati, se mi je zopet posvetilo: Pojdem na pogreb! Vsaj doma rečem, da grem, in se tako dokopljem do čevljev.

Niti branili mi niso preveč. Nihče ni sumil, kako zvilo sem jih potegnil. Mraz nekam popuša. Morda jutri sploh ne bo več prilike za drsanje!

Pred sosedovo hišo je bila gruča žensk, otrok ni bilo. Kdor se je mogel izmuzniti od doma, je šel rajši na led. Bilo mi je vroče: Ne bo se lahko potajiti in pobegniti na led, namesto iti za pogrebom! Stiskal sem prijatelja Poldeta za roko in ga obupno pogledoval. Godilo se mu je menda tako ko meni, pomoči in izhoda ni vedel niti on.

Gospod kaplan so blagoslovili belo krstico. Spreved je krenil: Ministrant, ki je nesel križ, gospod kaplan, fant, ki je nesel krstico. Tuja ženska, ki je med kaplanovimi molitvami nekolikokrat potegnila sapo skozi nos, je držala nekaj zavojčkov sveč v rokah. Ozirala se je v gručo žensk, če pojde katera na sprevod. Menda je bila tuja ženska v zadregi, ker ni mogla nikomur ponuditi pripravljenih sveč.

Še trdneje sem stisnil Poldeta za roko in ga potegnil za seboj. Svečo moram dobiti! Sveča bo pred strogim očetom dokaz, da sem res bil na pogrebu!

Kajpa da ob takim pogrebu nisva mogla s Poldetom nikamor pobegniti. Žena, ki nama je

dala sveči, naju je pustila predse. Ko da hoče paziti na naju, da se ne izmuzneva in jo ne ogoljufava za sveči!

Moje upanje je bilo, da se pogreb v tem mrazu hitro izvrši. Stečeva s Poldetom na led, pred mrakom že se nabrušiva podplate.

Skozi vas pa je šel pogreb prepočasi. Le čemu v tem mrazu tako počasi? In ko ni ljudi, ki bi nas gledali? Tu pa tam kaka ženska na pragu, izza tega in onega z ledenimi rožami okrašenega okna radoveden obraz. Pot iz vasi do pokopališča pa se je vlekla, vlekla ko še nikdar.

Ko sem se v svoji nestrpnosti ozrl na žensko za nama — morda bi se le mogla kako izmuzniti — sem videl, da nosi tiste zavojčke s svečami s seboj. Čemu jih nosi s seboj? Edina pogrebca, ki imata pravico do tistih sveč, sva midva s Poldetom. Morda se pa žena le domisli in nama po pokopu stisne v roko vsakemu po zavojček sveč. Ob tej misli mi je bilo kar lažje, nestrpnost se je umikala upanju: Če prinesem domov zavojček sveč, poraste moja veljava tako, da mi jutri nihče ne bo skrtil čevljev. Prikupim se očetul! Sveče doma zmerom potrebujejo, denarja ni zmerom, da bi jih kupovali. Zavojček sveč! Če se ne omešča oče, porečejo mati zame lepo besedo. Ako Bog da, prijatelj Polde, jutri se nadržava, da bo za vsa zimo dovolj!

Med pokopom nihče ni jokal. Za takim majčkenim otročkom nihče ne joka, to vem že od prej. Tem manj bi se kdo žalostil za tega črvčka, za katerega je rekla stara sosedka, da je prišla povedati, da je umrl: Kaka sreča, da ga je Bog vzel k sebi v nebesa! Boš videl, Polde! Ob taki sreči nama zavojček sveč vsakemu ne uide! Čemu jih je pa tuja žena kupila, ko da jih razda po-

grebecem? Čemu jih nosi s seboj? Ministrant in fant, ki je prinesel krstico do groba, sveč pri nobenem pogrebu ne dobita. Gospod kaplan je prejel svojo svečo, dolgo voščenko. Komu torej pripadajo tiste sveče?

Ko so po pokopu gospod kaplan, ministrant in fant, ki je prinesel krstico, že odhiteli od groba po škripajočem snegu, sem pridržal Poldeta v bližini tiste tuje žene. Menda se vendar domisli, čemu je prinesla sveče na pokopališče?

Žena pa menda ni zdaleč nj uganila mojih misli. Prestopala je z noge na nogo, ruto je imela potegneno globoko na čelo. Ali jo je zeblo, ali je bila tako nestrpna in nemirna?

Grob je hitel zasipavati grob. Trde, zmrznene grude so tako butale na krstico druga ob drugo, da je ob udarcih še meni bilo neprijetno. Poldeta sem komaj zadrževal.

»Kaj čakate in zmrzujete?« Grobar je bil neprijazen in nepočakan. Ko da ga jezi, da ga kdo opazuje pri njegovem žalostnem poslu.

Ob teh besedah se je tuja žena nekam čudno zazibala. Padla bi, da se ni ujela z roko za kame-nit nagrobnik. Mraz ji je tako stresal telo, da smo drgetanje opazili. In iz ust ji je privrel jok. Pritiskala je robc na usta, hotela je udušiti jok. Ali ni šlo. Bolj ga je dušila, bolj je silil iz ust.

Kaj ji le je naenkrat? Pred sosedovo hišo, na vsej poti, med pokopom ni solze, nobenega vzdihla, da bi ga čuli, samo skozi nos je včasih čudno in piskajoče potegnila sapo. Sedaj pa tak jok, tako neotlažljiv, obupen jok!

Se grobar je bil v zadregi. Ni vedel menda, ali bi metal še naprej zmrzle grude zemlje, po-mešane z ledenim snegom, v grob, ali bi tolažil obupano žensko?

Mene je ženin obup čisto zmešal. Bil sem že na otroških pogrebi, takega joka pa še nisem slišal. Niti na drugih pogrebih nikdar nihče ni še tako jokal. Čemu le tako joče, če pa je vendar taka sreča, da je Bog vzel tega otroka k sebi v nebesa?!

Zavojčke sveč je žena krčevito stiskala k sebi. Niti misliti ni, da bi se v takem joku domislila in naju obdarila.

Sedaj je Polde mene vlekel s pokopališča. Jok tiste obupane žene me je tako pretresel, da bi sam jokal.

Tako nisem še nikdar nikogar slišal jokati. In zato mi je menda ostal tisti jok v spominu do današnjega dneva in mi je vselej hudo, ko se spominam nanj...

X.

V gosposki sobi gostilne »Pri zlati ribici« so bili gostje razigrane volje. Natakara je komaj sproti nanosila pijače, ki so jo zahtevali. Tu četrinke, tam pollitre, tam litre, tu črno kavo, tam čaj, tu kisel vodo, tam navadno vodo, pa prigrizek, pa cigarete. In odgovarjal na vsako vprašanje, včasih osoljeno in opolzko, včasih tako, da ti sili rdečica v lice, včasih tako, da je najboljša, če ga preslišiš. Pa še branj se in izogibaj nerodnih rok gospode, ki ji sili vino v glavo, pa krili z rokami in pozablja na dostojnost in spodobnost.

»Pri zlati ribici« je bilo vsako soboto živahno, tako ko to pa še nikoli vse te mesece, kar streže gostom nova natakara. Veselost gospode v posebni sobi je privabila pivec i v obe drugi sobi.

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

Predstave ob 16., 18. in 20. uri

Odlisna muzikalna komedija s prekrasno glasbo, razkošnimi plesi in odličnim humorjem

Ukradena pesem

Nino Taranto, Vivi Gioi, Sandro Ruppini
Kino Matica, telefon 22-41Rad montiranja nove zvočne aparature
ostane kino danes zaprt!

Kino Sloga, telefon 27-30

Najpopularnejši italijanski komik v izvrstni
komediji burnega smeja — Macario

Morski razbojnik — Il pirata sono io!

Kdor se hoče od srece nasmejati, naj si ozieda
ta film! Slovenski napis po vsej dolžini filma!

Kino Union, telefon 22-21

Slovaška bo imela največje umetno jezero v Srednji Evropi

V Ustiju na Oravi v Vzhodni Slovaški so pričeli graditi jez, ki bo največji v Srednji Evropi. Jezero, ki bo nastalo pred jezo, bo imelo površine 1220 kv. metrov. V jezero se bosta izlivali reki Bela in Črna Orava. Elektranja, ki jo bodo zgradili pod jezo, bo dajala Slovaški 14 milijonov kilovatov električnega toka.

Kopališki red iz 16. stol.

V manjšem štajerskem kopališču in zdravilišču Tobelbad pri Gradcu, so izsledili naslednji kopališki red iz leta 1526:

Čl. 1. Kopanje v zgornjem vrelec je dovoljeno samo plemenitašem in meščanom. Sluge in ubožci ter ljudje s telesnimi hibanji, smejo uporabljati samo spodnji vrelec, da ne bi onesnažili zgornjega kopališča.

Čl. 2. Kopalne ure so zjutraj od štirih do devetih, popoldne pa od 12 do 4.

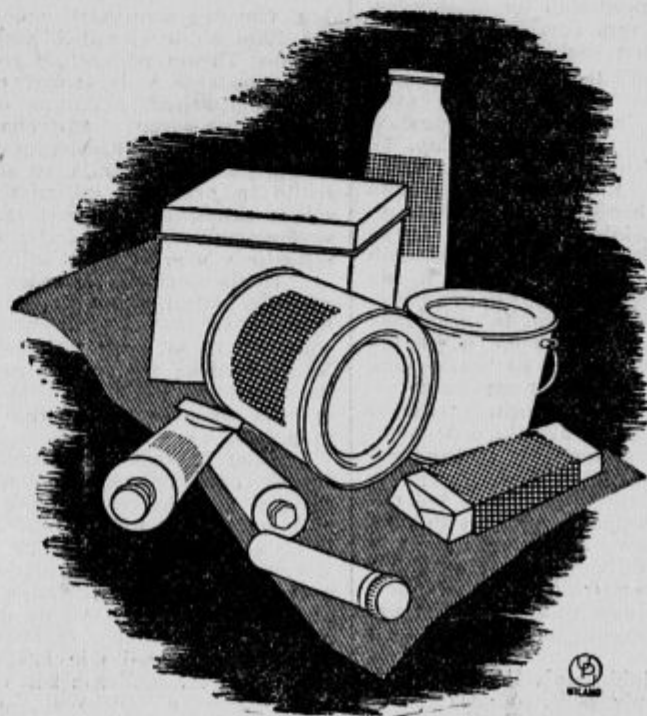
Čl. 3. Preklinjanje in pridruženje ter vsako nedostojno govorjenje je najstrožje prepovedano. Kdor bi se tega ne držal, bo prišel pred sodišče šestih mož, ki ga bo obsodilo po zaslugi. Krivca je treba kaznovati po zaslugi bodisi z denarno globo ali pa z udarci po telesu. Če bi se pa kdo branil priti pred to sodišče, ga sodišče šestih mož lahko z bičem k temu prisili ne oziraje se na osebo, ki je prizadeta.

Čl. 4. Denar, ki ga kopališče dobi od teh glob, je treba skrbno zapisati. Tozadevno blagajniško knjigo naj vodi uglednejši gost kopališča, pozneje naj se pa razdeli med siromašnejše kopališke goste.

Čl. 5. V zgornjem kopališču so ne sme nihče pojaviti brez srajce, ki mora biti zvezana s trakom. V nasprotnem slučaju naj vsak računa s sodiščem šestih mož.

Čl. 6. Gospodje, katerih služinčad se nepriстойno obnaša, morajo svoje službenice takoj kaznovati, ali jih pa izročiti sodišču šestih mož.

Isto sodišče je pozneje dalo napraviti tudi posebne zapore za vse kršitelje določil omenjenega kopališkega reda.

L'alluminio negli imballaggi

L'alluminio, meraviglioso metallo italiano al cento per cento, per le sue speciali prerogative trova anche il più vasto ed impensato impiego in tutte le forme d'imballaggio, per la sua duttilità che ne consente la laminazione fino a 7/0000 di millimetro e per la sua lavorazione che può essere fatta a freddo e a caldo. Può assumere tutte le forme, costruendo una guaina solida e leggera, contro il caldo, il freddo, la luce, l'aria, la polvere, gli odori, l'umidità, le manipolazione eccessive. Dalla sottile carta d'alluminio per imballaggi di cioccolatini alle scatole per conserve, l'alluminio è imballaggio ideale che conserva la freschezza il sapore e la purezza dei prodotti.

Aluminij kot zavijalno sredstvo

Aluminij, čudovito, stoddostno italijansko kovino, je mogoče radi njegovih posebnih lastnosti uporabljati v najrazličnejše in najneverjetnejše namene kot zavoj; saj njegova razteznost dopušča debelino 0'0007 mm, obdeluje se pa lahko mrzel in vroč. Zavzema lahko vse oblike in tvori trdno in obenem lahko zaščito proti vročini, mrazu, svetlobi, zraku, prahu, raznim vonjem, vlagi in čezmernemu prenašanju. Od tankega aluminijastega papirja za zavijanje čokolade pa do konzervnih škotelj, povsod je aluminij idealno zavijalno sredstvo, ki ohranja prvotnost, sočnost in čistoto raznih izdelkov.

Alluminio-Aluminij

METALLO DEL DOMINIO-GOSPODUJOČA KOVINA

E' COMPLETAMENTE ITALIANO-JE POPOLNOMA ITALIJANSKA

Malioglasi

V malih oglasih velja pri iskanju službe vsaka beseda L 0.30, pri ženitovanjskih oglasih je beseda po L 1., pri vseh ostalih malih oglasih pa je beseda po L 0.60. Davek se računa posebej. — Male oglase je treba plačati takoj pri naročilu.

Službe

Jstejo:

Inteligentka

s perfektnim znanjem nemščine išče kakršnekoli zaposlitve. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 5000 — 10139. (a)

Stanovanja

Prazno sobo

s številnim, ali pa enosobno stanovanje s kuhinjo, isčem. — Ponudbe pod »Mirna stranka brez otrok« 10.028 na upravo.

Kupimo

Star aluminij

kupi vsako količino Rupena-Lutz - Ljubljana VII, Šiška. k

Prazne steklenice

mineralne vode kupim po najvišji ceni. — Podrobne ponudbe pod »Steklenice« št. 10.214 upravi »Slov.«

100 kg medu

kupim ali zamenjam za sladkor. Ponudbe upravi pod: »100 kg« št. 10.204.

Steklenice

Fr. Jožefove grenčice — kupimo. Drogerija Kane, Ljubljana, Zidovska ul. 1.

Predamo

Inkarnat deteljo

in repno seme dobite pri Sever in Komp., Ljubljana, Gosposvetska c. 5.

Zlatnina

Vsakovrstno zlato

briljante in srebro kupuje po najvišjih cenah A. Božič, Ljubljana
Franciščanska ulica 3.

Objave

Preklic

Kržin Ivanka, zasebnica, Dvor št. 13, preklicujem in obznanjem, kar sem neresničnega govorila o ge. Jager Anici iz Dobrunj št. 6 ter se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe. Kržin Iv.

Razno

Monograme za robce

in perilo, gumb, gumbice, entel. ažur, predtisk izvirno takoj. Tamburiraje oblek, vezenje perila

Matek & Mikeš

Ljubljana, Franciščanska ulica nasproti hotela Union

Lampade elettriche di tutti i tipi e per qualsiasi applicazione, prodotte nei grandi stabilimenti di Alpiagnano (Torino), dotati di macchinario modernissimo e di laboratori sperimentali perfetti.

Rakodare interni alla:

PHILIPS S.A.I.
MILANO - VIA S. MARTINO, 30

LAMPADE...
PHILIPS
ZAREČA LUČ

Vsakovrstne električne žarnice, za različne uporabe, proizvod znanih, velikih tovarnic v Alpiagnano (Torino), opremljenih s najmodernejšimi stroji in s dovršenimi eksperimentalnimi laboratoriji.

Zahvalite cenik pri:

PHILIPS S.A.I.
MILANO - VIA S. MARTINO, 30

Zahtevajte v vseh lokalih »Slovenca«

Vino Vino
CHIANTI
Mario Piccini, Poggibonsi (Siena)
Il migliore! Najboljše! — Zahtevajte Preferito! ga na prvem mestu!

Dotrpela je naša draga mati
Marija Šubic
vdova po poštarju in podobarju.
Pogreb je bil dne 8. avgusta t. l. v Poljanah nad Škofjo Loko iz hiše žalosti na farno pokopališče.
V Ljubljani, dne 9. avgusta 1941.
Zalujoči otroci: Mici, Albina, Ciril, Maks in Ivan — ter ostalo sorodstvo.